

FEDERALE OVERHEIDSDIENST WERKGELEGENHEID, ARBEID EN
SOCIAAL OVERLEG

Hoge Raad voor Preventie en Bescherming op het werk.

Advies nr. 145 van 23 oktober 2009 met betrekking tot een ontwerp van koninklijk besluit tot wijziging van het koninklijk besluit van 20 juli 2001 houdende algemeen reglement op de bescherming van de bevolking, van de werknemers en het leefmilieu tegen het gevaar van de ioniserende stralingen (artikel 75).

I. VOORSTEL EN MOTIVERING

Bij brief van 16 april 2009, gericht aan de voorzitter van de Hoge Raad, heeft de heer Yvan POULEUR, directeur van het Departement Regelgeving, Internationale Zaken & Ontwikkeling van het FANC het advies van de Hoge Raad gevraagd, ten laatste tegen 16 augustus 2009, over een ontwerp van koninklijk besluit tot wijziging van het koninklijk besluit van 20 juli 2001 houdende algemeen reglement op de bescherming van de bevolking, van de werknemers en het leefmilieu tegen het gevaar van de ioniserende stralingen – ARBIS (artikel 75).

Het ontwerp heeft in het bijzonder betrekking op artikel 75 van het ARBIS betreffende de erkenning van geneesheren belast met het medisch toezicht zoals voorzien in artikel 24 van het ARBIS en heeft enerzijds betrekking op de ontwikkeling van de erkenningscriteria (criteria voor de stages en opleidingen) en de verlenging van de erkenning (criteria voor de permanente vorming).

Anderzijds worden de modaliteiten met betrekking tot de erkenningsaanvraag- of verlengingsprocedures geherdefinieerd en verduidelijkt. Hierna worden de belangrijkste wijzigingen aan artikel 75 uitgelegd.

1. Met betrekking tot de erkenningscriteria

Op dit ogenblik zijn de in artikel 75.2 gespecificeerde erkenningscriteria met betrekking tot het minimale theoretische (lesprogramma) en de praktische (stage) op het gebied van het medisch toezicht op beroepshalve blootgestelde personen zeer vaag. Ze kunnen als volgt worden samengevat:

de kandidaat-arts bezit een kwalificatie van universitair niveau in de radiobiologie en in de bescherming tegen de ioniserende stralingen (punt 75.2.3);

de kandidaat-arts bezit een praktische ervaring op dat gebied (punt 75.2.4.)

de kandidaat-arts kan de meet-, controle- en onderzoeksapparaten gebruiken die onontbeerlijk zijn voor de uitoefening van dat soort werkzaamheden (punt 75.2.5)

Daarenboven worden er in het huidige artikel 75.2 geen bijkomende voorwaarden opgelegd op het gebied van vorming en stage voor de kandidaten voor een erkenning voor het medisch toezicht op beroepshalve blootgestelde personen in de inrichtingen van klasse I.

Artikel 75.2. werd in dit ontwerp verder uitgewerkt. Er werden meer precieze criteria met betrekking tot de vorming en stages uitgewerkt in overleg met de stakeholders - vooral wat de inhoud betreft. Artikel 75.2. werd in 2 delen onderverdeeld.

Punt 75.2.1 vermeldt de algemene erkenningsvoorwaarden voor de medische controle in de inrichtingen van klasse II en III: 75.2.1.1 bevat de criteria betreffende het lesprogramma en 75.2.1.2 de criteria betreffende de stage.

Punt 75.2.2 vermeldt de bijkomende voorwaarden voor de medische controle in de inrichtingen van klasse I: 75.2.2.1 bevat de criteria voor de bijkomende theoretische vorming en 75.2.2.2 de criteria voor de bijkomende stage.

Zo werd er voor de te volgen opleidingen met het oog op het verkrijgen van een erkenning voor het verrichten van de medische controles op beroepshalve blootgestelde personen, een minimum aantal uren bepaald (lesprogramma voor klasse II en III: 150 uur theorie en 45 uur praktijk; een bijkomende theoretische vorming voor klasse I: 50 uur) en tevens werden er richtlijnen opgesteld met betrekking tot de verschillende thema's die tijdens deze opleidingen aan bod dienen te komen.

Ook voor de stages werd er een reeks criteria bepaald die betrekking hebben op de timing (stages klasse II en III, minimum 160 uur; maximumduur: 1 jaar, bijkomende stage klasse I: minimum 750 uur; maximumduur: 30 maanden), de risico's (inherent aan de ioniserende straling) die tijdens de stage aan bod moeten komen, de stageplaatsen, de stagemeesters.

Daarenboven worden de minimumvereisten met betrekking tot de inhoud van de stage opgesomd en gedetailleerd: bezoek van werkposten, medische controles van beroepshalve blootgestelde personen, informatie van de werknemers, bezoek van externe instellingen (dosimetrie-labo, therapeutische centra, centrum voor de behandeling van het radioactief afval,...).

2. Met betrekking tot de aanvraagprocedure

In dit ontwerp van koninklijk besluit worden in een nieuw punt 75.3 de modaliteiten in het kader van de aanvraagprocedure voor het bekomen van een erkenning vermeld en uiteengezet. Deze zijn slechts minimaal opgenomen in het bestaande artikel 75.

Punt 75.3.1. heeft betrekking op de modaliteiten in het kader van een erkenningsaanvraag voor de medische controle op beroepshalve blootgestelde personen binnen de inrichtingen van klasse II en III.

Punt 75.3.2. vermeldt de bijkomende modaliteiten voor een erkenning voor de medische controles in de inrichtingen van klasse I.

In dit nieuwe punt 75.3. worden de verschillende documenten vermeld die in het kader van een vergunningsaanvraag moeten worden overgemaakt. Dit zijn ondermeer: het/de diploma'(s) / getuigschrift(en) / certifica(a)t(en) van de gevolgde opleidingen, stageattest(en) (in te vullen formulier op basis van het model in bijlage bij het ontwerp) en stageverslag(en) (hiervoor worden de richtlijnen in bijlage bij het ontwerp bepaald).

In de praktijk worden deze stukken nu reeds door het Agentschap gevraagd. De werkelijke nieuwigheid zijn de richtlijnen die met betrekking tot de opstelling van de stageverslagen werd uitgevaardigd.

3. Met betrekking tot de verlengingscriteria

In het huidige artikel 75 geldt als voorwaarde voor de verlenging van de erkenning dat de kennis en bekwaamheid op peil moet worden gehouden en verder moet ontwikkeld worden in het kader van een permanente vorming van universitair niveau en dit met inbegrip van de kennis en bekwaamheid op het gebied van de stralingsbescherming.

In het voorgelegde ontwerp wordt deze voorwaarde verder uitgewerkt in een nieuw punt 75.4. door te stellen dat de kandidaat voor een verlenging zijn kennis en bekwaamheid op het gebied van de medische controle van beroepshalve blootgestelde personen dient op peil te houden, en dit enerzijds door middel van zijn professionele activiteiten en anderzijds door middel van een permanente vorming van universitair niveau waarvan de criteria in bijlage bij het ontwerp worden vermeld.

4. Met betrekking tot de verlengingsprocedure

De modaliteiten voor de verlenging zijn niet opgenomen in het huidige artikel 75. Het voorgelegde ontwerp voegt een punt 75.5. toe waarin deze modaliteiten worden vermeld. Deze bestaan reeds in de praktijk en bestaan erin dat er een activiteitenverslag (model in bijlage bij het ontwerp) en een beschrijving van de permanente vorming (in te vullen formulier in bijlage) met betrekking tot de voorgaande erkenningsperiode moeten worden verstrekt.

De werkelijke nieuwigheid hier is het model van activiteitenverslag dat preciezer is dan de huidige richtlijnen voor het opstellen van deze verslagen. In dit model wordt onder andere de nadruk gelegd op het feit dat de verschillende onderwerpen persoonlijk moeten worden behandeld.

5. Met betrekking tot de voorzorgsmaatregelen in geval van onderbreking van de erkenning

Om de vaak voorkomende problemen van een langdurige onderbreking van de erkenning het hoofd te bieden, wordt een punt 75.6. toegevoegd waarin de plichten van de exploitant en de arbeidsgeneesheer bij een onderbreking van de erkenning worden vermeld. De exploitant dient er op toe te zien dat een onderbreking van de erkenning er in geen geval toe leidt dat er afbreuk wordt gedaan aan de verplichtingen inzake medische controle.

De uit hoofde van dit artikel erkende geneesheer informeert de exploitant ten gepaste tijde over de einddatum en over een eventuele verlengingsaanvraag zodat de exploitant aan de in de voorgaande alinea vermelde verplichtingen kan tegemoetkomen.

Het ontwerp van koninklijk besluit werd op 5 mei 2009 aan het Uitvoerend Bureau voorgelegd. (PBW/PPT - D 143 - BE 671)

Het Uitvoerend Bureau van de Hoge Raad besliste om het onderzoek van het ontwerp en de voorbereiding van het advies toe te vertrouwen aan een Commissie ad hoc D143 die op 19 juni 2009 vergaderde.

Het Uitvoerend Bureau besliste op 1 september 2009 om het ontwerp van koninklijk besluit voor advies voor te leggen aan de Plenaire Vergadering van de Hoge Raad voor Preventie en Bescherming op het werk van 23 oktober 2009. (PBW - D143 – 455)

II. ADVIES UITGEBRACHT DOOR DE HOGE RAAD OP DE VERGADERING VAN 23 OKTOBER 2009

De Hoge Raad voor preventie en bescherming op het werk brengt een unaniem gunstig advies over het ontwerp uit.

De Raad wenst evenwel de aandacht van het Federaal Agentschap voor Nucleaire Controle te vestigen op het risico dat een regelgeving die een te ver doorgedreven specialisatie oplegt, kan leiden tot een vermindering van het aantal bevoegde personen op het werkterrein.

Hij vraagt bijgevolg dat het Federaal Agentschap voor Nucleaire Controle de graad van specialisatie in de radiologie en de bescherming tegen ioniserende stralingen zou instellen op een niveau dat het evenwicht vormt tussen twee verschillende doelstellingen: enerzijds, de specialisatie en, anderzijds, een voldoende aantal bevoegde personen op het werkterrein, derwijze dat de bescherming van de betrokken werknemers gegarandeerd blijft.

Los van dit specifieke ontwerp van besluit stelt de Hoge Raad vast dat hem in het recent verleden diverse opeenvolgende ontwerpen voor advies werden voorgelegd. Hij drukt dan ook de wens uit dat het FANC zou willen onderzoeken of het niet mogelijk is visies op langere termijn te ontwikkelen die de gelijktijdige aanpassing van meerdere aspecten van het ARBIS beogen, welke dan globaal in één ontwerp van besluit ondergebracht worden, eerder dan telkens één aspect per ontwerp.

III. BESLISSING

Het advies aan de Minister van Werk en de voogdijminister van het FANC bezorgen.